

- בא הנה אהוד. סרתי לו על הצעה וודד ווילון. אהוד גומה לעבל
ההצעה. מענין כשרף ווילוק סימר לי על הרעיון של ה-
חשכתי שאהוד הוא המוקמד המהאים, ושטחתי לשמוע שזו הייתה גם הצעה החברים
בירושלים.

- הזמנתי לשיחה את בודה, והוא הסביר לי הרקע של הסכסוך. הוא
"משקיסט" ואין שמורה על המשק בשדה בוקר. הוא לא ילך - אלא אם יזרקו
אוחו בכוח. היה לדבריו לחץ בלתי הוגן על החברים, באטמה הודיע מישהו שאם
לא ידונו מיד על הענין - יעזוב את המשק. לא שאלתי מיהו האיש,

- אח"כ ראיתי את דני. מחברר שהוא לא היה מה, ומתנגד להחלטה האספת.
הוא סבור שיבטל הגזירה.

- היה מה גם כל מחבורה של גם כחחחחח ובררתי אהו אפשרות של יצוב
המחירים, הוא סבור שזה אפשר להשיג במשך ארבע חדשים. למטרה זו יש לגבוע
מם חכמה בלא משא פנים - ולא להנהיג שער אחיד של 1.8 ל"י.

7.2.54

בא מצלי לוי שריד, לבו מר על הממלגה בגלל שחל. אמרתי לו שאין
להקמיס יותר מדי על הממלגה. הוא לא העמח מפעל חלוצי. יש איחוד הקבוצות
וחנועה המוטבים ויש עוד כוחות חלוציים.

(644 a) - the education we speak of is training from childhood in goodness, which makes a man eagerly desirous of becoming a perfect citizen, understanding how both to rule and be ruled righteously (Jewett:- education in virtue from youth upwards which makes a man eagerly pursue the ideal perfection of citizenship, and teaches him how rightly to rule and how to obey).

האחונאי חולק על חכריחי והאישרתי שהחיים הנעיסים טובים מהחיים

הצודקים (662) הכריחי מורה כי [טקסט ביוונית] (מתמיד, נבחי)

העבר נזכר בפעם הראשונה בחוקים (655) לרגל החובה, לסי דברי האחונאי,

אל כל איש וילד - עבד וחפשי זכר ונקבה, ושל כל חסדינה (פוליסן) לחקטים או

להחטק בסירים, שישחגו מדי פעם בפעם.

האחונאי סלחין בט בלימודים בין עונג וקסם (יוונית) - ובין [א]

י- [יוונית] וכסו כן [יוונית] ו- [יוונית] - שרק האמט מולידה אותן. (667)